

Прийом «Аналогія»

Аналогія (від грецького *analogia* – відповідність, подібність) – це прийом, при якому між інформаційними одиницями, що запам'ятовуються, знаходять спільні ознаки, властивості, якості, тенденції розвитку тощо. У мнемотехніці аналогія – це один з основних і найпоширеніших прийомів для обробки інформації.

Для формування навичок використання прийому «Аналогія» можна грати з дітьми в ігри для розвитку творчої уяви.

1. *Якби я був...*

Ведучий пропонує гравцю закінчити речення, яке починається словами «Якби я був...». Наприклад: «Якби я був цукеркою, то...», діти продовжують: «...я би став дуже кислою, щоб мене не з'їли», «...я би нагодував всіх людей світу солодощами».

2. *Образ звука*

Учитель пропонує описати звук (*дзеленчання дзвоника, шум дощу, скрипіння дверей*). Для цього він запитує гравців: «Який він — товстий чи худий, добрий чи злий, якого кольору?» тощо.

3. *Кумедні чоловічки*

Учитель роздає учням картки, на яких зображено букву або цифру, що вивчаються, і пропонує домалювати необхідні деталі так, аби перетворити на якийсь предмет чи істоту. Потім кожний складає історію або казку про те, що в нього вийшло.

4. *Інша точка зору*

Діти мають уявити себе іншою істотою і подивитися на світ іншими очима. Наприклад, уявити себе мурахою, дельфіном, метеликом тощо і розповісти, яким здається навколишній світ.

5. *Перевтілення*

Учитель читає початок оповідання: *«Біля будинку цвіла запашина красуня вишня. Над нею з самого ранку літали заклопотані джмелі у брунатних кожушках. Раптом подув свіжий схвильований вітерець, який буває тільки навесні. Ніжні пелюстки зірвалися з гілочок і закружляли у повітрі, немов сніг...»*

Діти мають продовжити оповідання від імені різних персонажів: пелюстки; весняного вітру; заклопотаного джмеля; пташки, яка сіла на гілку; собаки, який гуляє під деревом; дівчинки, яка дивиться з вікна; двірника, який прибирає біля дерева.

6. *Образ букви*

Учитель пропонує скласти літеру із предметів, які асоціюються з нею.

